

[Undervisningsministeren.]

Hvad specielt angår kirken i Farre, gør der sig som af det ærede medlem bemærket det særlige forhold gældende, at forskellige private tilsagn om gaver og bidrag til kirkens opførelse kan trækkes tilbage, såfremt kirkens opførelse ikke er blevet påbegyndt inden 1. juni 1955. Ministeriet har haft opmærksomheden henledt på dette særlige forhold, og spørgsmålet om muligheden af at gøre en undtagelse fra den af regeringen fastlagte linie vedrørende nye anlægsarbejder netop med hensyn til kirken i Farre har været genstand for særlige overvejelser i regeringen, men man har altså ikke anset det for gørligt, og kirkekomiteen er blevet gjort bekendt hermed.

Når kirkeministeren vender hjem fra sin rejse til Sydamerika, skal jeg imidlertid henlede hendes opmærksomhed på spørgsmålet, om en ny overvejelse af sagen kan føre til et andet resultat end det, regeringen allerede er kommet til.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansen omtalte retskredsinddelingen og spurgte, om der var mulighed for, at der indenfor den nærmeste fremtid kunne gennemføres en ændring af de bestående underretskredses grænser, idet det ærede medlem særligt pegede på forholdene i de to store kredse, Københavns amts nordre og Københavns amts søndre birk. Jeg kan hertil svare, at jeg, som jeg også tidligere har givet udtryk for, er enig med det ærede medlem i, at den nuværende ordning ikke er tilfredsstillende. Justitsministeriet har derfor i sommer indhentet forslag fra de lokale myndigheder med henblik på en forbedring af de nuværende forhold. Dette materiale er bearbejdet, og vi har på grundlag af de indkomne besvarelser udarbejdet en samlet plan til ændring af landets inddeling i rets- og politikredse. Denne plan vil i løbet af få dage blive sendt til udtalelse hos de interesserede myndigheder, og jeg håber derefter snarest at kunne forelægge den for det høje ting. Det ærede medlem vil forstå, at jeg på det nuværende tidspunkt ikke kan komme ind på enkelthederne i forslaget.

I anledning af det ærede medlems udtalelser om voldskriminaliteten skal jeg — næst at takke det ærede medlem for de ven-

lige og rigtige bemærkninger om politiets meget effektive indsats på dette område — sige, at vi i justitsministeriet for Københavns vedkommende — og det er jo specielt københavnske forhold, der har interesse — har fulgt udviklingen på dette område gennem månedlige indberetninger fra politiet. Disse indberetninger er meget udførlige, idet de indeholder ikke alene oplysning om antallet af overfald, men også om gerningssted og tidspunkt for overfaldet, om, hvorvidt de sigtede tidligere har været straffet, herunder for vold, om de sigtedes alder og om, hvorvidt de var spirituspåvirkede.

Det fremgår af de oplysninger, der således er modtaget, at der i løbet af det sidste år er sket en nedgang i antallet af voldsforbrydelser. Antallet af anmeldte overfald begået på gaden udgjorde i månederne oktober, november og december 1953 henholdsvis 28, 25 og 19. I maj måned i år var man nede på 9, og indberetningerne for de sidste måneder viser følgende tal: august 18, september 10, oktober 16 og november 13. Omend de sidste måneder taget som helhed synes at fremvise en mindre stigning i antallet af overfald på offentlig gade, er tallene dog væsentlig lavere end de tilsvarende tal for de sidste måneder af 1953.

De vide strafferammer i straffelovens voldsbestemmelser giver mulighed for at skride hårdt ind overfor forbrydelser af denne art, og det er mit indtryk, at domstolene i stigende grad benytter denne mulighed ud fra den opfattelse, at der ofte er behov for en alvorlig reaktion i disse sager.

Vi vil naturligvis vedblivende følge udviklingen med henblik på, om særlige forholdsregler skulle vise sig påkrævede.

Det ærede medlem hr. Poul Møller rettede henstilling til mig om at tage spørgsmålet om indseende med ægteskabsbureauer op til overvejelse. Disse bureauers virksomhed er allerede genstand for opmærksomhed, idet loven af 3. marts 1948 om ydelse af juridisk bistand m. v. — den såkaldte vinkelskriverlov — også omfatter den bistand, der ydes af ægteskabsbureauer. Efter denne lov er det således, at der ikke kræves nogen særlig tilladelse til at oprette ægteskabsbureau, men der er mulighed for under en politisag at få frakendt indehaveren af et sådant bureau